

Uitspraken 2006

De volledige teksten van de uitspraken van de Raad van Tucht en het College van Beroep voor het bedrijfsleven zijn tegen kopieerkosten te bestellen bij de NIVRA-bibliotheek, e-mail bibliotheek@nivra.nl. Niet gepubliceerde samenvattingen van uitspraken staan op www.nivra.nl.

38 Raad van Tucht Den Haag en het College van Beroep voor het bedrijfsleven - JT 2006-38

Arbeidsconflict, bij afwezigheid ondertekend, berisping, conceptrapport, hoor en wederhoor, maatregel te zwaar, schorsing voor de duur van een week

In 1999 is klager voor onbepaalde tijd benoemd tot hoofddirecteur van DEF. Betrokkene Y heeft vanaf 1998 van DEF opdracht tot controle van de jaarrekening van DEF en haar werkmaatschappijen. Op 10 juni 2002 is klager met onmiddellijke ingang geschorst, waarbij hem de toegang tot het bedrijf werd ontzegd. Op 12 juni 2002 is tussen partijen in aanwezigheid van de betrokken registeraccountant X een vervolgbespreking gevoerd. Daarbij is onder meer besproken dat betrokkene X bepaalde werkzaamheden met betrekking tot de financiële verhouding tussen partijen zou verrichten. Per brief van 23 juli 2002 is klager door DEF uitgenodigd voor een bijzondere aandeelhoudersvergadering. Bij genoemde uitnodiging is een rapport d.d. 15 juli 2002 gevoegd van betrokkene Y. Het rapport draagt de naam van betrokkene Y en is 'b/a' ondertekend door registeraccountant X. Op 28 augustus 2002 heeft de betrokken registeraccountant X aan de raad van commissarissen van DEF een conceptrapport uitgebracht. In het conceptrapport is vermeld dat het onderwerp van onderzoek de financiële verhouding betreft tussen DEF en de directeur voor zover deze voortvloeit uit de arbeidsverhouding. Klager en DEF zijn hierna in meer gerechtelijke procedures tegen elkaar verward geraakt.

De klacht houdt onder andere het volgende in.

- A. Betrokkenen hebben onvoldoende onpartijdigheid betracht, hetgeen strijdig is met artikel 9 GBR-1994.
- B. Betrokkenen hebben nagelaten hoor en wederhoor toe te passen.
- C. De rapporten van betrokkenen ontberen een deugdelijke grondslag, hetgeen in strijd is met artikel 11 GBR-1994.
- D. Door te handelen als voormeld hebben betrokkenen de eer van de stand der registeraccountants geschonden (artikel 5 GBR-1994).

De raad stelt voorop dat de klacht betrekking heeft op het rapport, dat de naam van betrokkene Y draagt, en op het conceptrapport, dat de naam van betrokkene X draagt. Het rapport en het conceptrapport overlappen elkaar in belangrijke mate en hebben op dezelfde vraagstelling betrekking, te weten de financiële verhouding tussen klager en DEF. De raad verwierpt het verweer van betrokkene Y dat hij niet verantwoordelijk is voor het rapport omdat het is opgesteld en ondertekend door betrokkene X en het rapport slechts per vergissing zijn naam draagt. De raad acht niet aannemelijk dat sprake is van een vergissing bij de ondertekening van het stuk. Waar bij het opmaken van een willekeurige brief zonder bijzondere inhoud nog denkbaar zou zijn dat zo'n brief een verkeerde naam vermeldt en deze per abuis door een ander wordt ondertekend, is dat bij een rapport met een belang en een specifieke inhoud als het onderhavige niet geloofwaardig. Het rapport is bovendien 'bij afwezigheid' (b/a) van betrokkene Y door betrokkene X ondertekend. Dit duidt erop dat het rapport wel degelijk de naam van betrokkene Y dient te dragen. Voor dit stuk, dat uit zijn naam in het verkeer is gebracht, draagt betrokkene Y de verantwoor-

delijkheid. De verantwoordelijkheid voor het conceptrapport berust bij betrokkene X, daar het onder zijn naam is opgesteld. De klachtonderdelen B en C zijn zowel ten aanzien van het rapport als ten aanzien van het conceptrapport terug te voeren tot het verwijt dat betrokkenen hebben nagelaten om jegens klager het beginsel van hoor en wederhoor toe te passen. Beide rapporten hebben tot doel om de financiële verhouding tussen klager en DEF, voortvloeiende uit de arbeidsverhouding, te onderzoeken. Blijkens hun inhoud hebben beide rapporten de strekking om het handelen van klager als directeur van DEF te onderzoeken. De rapportages dragen daarmee de kenmerken van een forensisch onderzoek. In het algemeen geldt ten aanzien van een rapportage als de onderhavige dat de accountant slechts mededelingen omtrent de uitkomst van zijn arbeid doet voor zover zijn deskundigheid en de door hem verrichte werkzaamheden daarvoor een deugdelijke grondslag vormen. Het vereiste van de deugdelijke grondslag brengt in veel gevallen mee dat de accountant bij de totstandkoming van een rapportage het beginsel van hoor en wederhoor dient toe te passen. In aanmerking genomen het hiervoor beschreven karakter van de rapportages is de raad van oordeel dat betrokkenen bij het tot stand brengen van hun rapportage respectievelijk conceptrapportage hoor en wederhoor hadden dienen toe te passen, niet enkel bij de opdrachtgever, hetgeen betrokkenen wel gedaan hebben, maar tevens bij klager. Het toepassen van hoor en wederhoor is een verplichting van de accountant, die hij niet kan afschuiven op zijn opdrachtgever. Betrokkenen hebben evenwel nagelaten hoor en wederhoor toe te passen. De rapporten ontberen reeds daardoor een deugdelijke grondslag. Met betrekking tot klachtonderdeel A het volgende. Hoewel de rapporten door het feit dat wel de opdrachtgever is gehoord en klager niet, sporen van een éénzijdige benadering dragen, heeft klager onvoldoende feiten gesteld die, indien vaststaand, dienen te leiden tot het oordeel dat betrokkenen niet onpartijdig in hun oordeel zijn geweest. Uit de stukken is daarvan onvoldoende gebleken. Dit klachtonderdeel is ongegrond. Tot slot klachtonderdeel D. Voor het oordeel dat betrokkenen zich zodanig hebben gedragen dat daardoor inbreuk is gemaakt op de regel van artikel 5 GBR-1994 acht de raad geen plaats. De omstandigheid dat in het rapport aan de opdrachtgever is aanbevolen om, indien klager geen deugdelijke uitleg zou

Annotatie bij JT 2006-38

Een eerste belangwekkend aspect is dat van de ondertekening van het eerste rapport. De situatie doet denken aan die in JT 2005-23, waarin een samenstellingsverklaring was ondertekend door twee RA's; de tweede ondertekenaar stelde dat hij dit had gedaan omdat dit nu eenmaal op zijn kantoor gebruikelijk was, maar dat hij met de opdracht geen enkele bemoeienis had gehad. Dit argument werd door het College van Beroep voor het bedrijfsleven verworpen: de tweede ondertekenaar werd ook volledig verantwoordelijk geacht.

In het onderhavige geval ligt de situatie echter anders: Y heeft niet ondertekend, X wel, met de toevoeging 'b/a' (bij afwezigheid). Of die toevoeging op zichzelf genomen X zou hebben gedisculpeerd, komt echter niet aan de orde, omdat X ook anderszins volledig verantwoordelijk voor het eerste rapport blijkt te zijn geweest.

Toch blijft dit rapport ten aanzien van X bij het college buiten beoordeling, en wel omdat klager zich steeds op het standpunt zou hebben gesteld dat Y verantwoordelijk was. In de formulering van de klacht zoals deze door de Raad van Tucht is weergegeven, wordt steeds gesproken van 'betrokkenen', in het meervoud. Het ziet er naar uit dat klager door de wijze van ondertekening is misleid. De vraag rijst of de tuchtrechter dit niet had moeten onderkennen. Het college overweegt dat de raad geen aanleiding zag de klacht ambtshalve aan te vullen, maar omdat de klacht kennelijk tegen beide betrokkenen was gericht, zal de raad niet op die gedachte zijn gekomen. Betrokkene X mag dus niet klagen!

De klacht over een gebrek aan onpartijdigheid treft geen doel. Eenzijdigheid in de procedure leidt niet per definitie tot partijdigheid in de rapportering; deze moet kennelijk op zichzelf beschouwd worden.

Hans Blokdijk

kunnen of willen verstrekken, in overweging werd gegeven de zaak justitieel te laten onderzoeken is een omstandigheid die de raad wel betreft bij de bepaling van de maatregel maar vormt naar het oordeel van de raad niet als zodanig een gedraging die leidt tot het oordeel dat artikel 5 GBR-1994 is overtreden. Bij het opleggen van de hierna vermelde maatregel neemt de raad in aanmerking dat betrokkenen bewust hebben nagelaten een deugdelijke grondslag voor hun rapportages te verkrijgen. Betrokkenen hebben onduidelijkheden gesignaleerd en hebben het aan de opdrachtgever overgelaten om daarover helderheid te verkrijgen, zulks in een situatie waarin het betrokkenen bekend was dat klager verwikkeld was in een arbeidsconflict met DEF, waarin zijn ontslag aan de orde was. Het feit dat betrokkene X heeft aangevoerd dat hij geprobeerd heeft klager te bereiken maar dat deze onbereikbaar was onderstrept dat betrokkene zich er van bewust was dat hij klager diende te horen. Door hun nalaten hebben betrokkenen rapporten tot stand gebracht die, zoals reeds is overwogen, sporen van eenzijdigheid vertonen en daardoor bij derden een onjuist beeld van de financiële verhoudingen kunnen oproepen. Dat is nog verergerd door het advies om bij gebreke van klagers toelichting de zaak justitieel te laten onderzoeken. De raad verklaart de klachtonderdelen B en C jegens betrokkene Y en X gegrond en legt aan hen als maatregel op een schorsing voor de duur van een week en

verklaart de klacht voor het overige ongegrond.

Betrokkenen zijn in beroep gegaan bij het College van Beroep voor het bedrijfsleven. Het college zal allereerst ingaan op de grief van Y dat de raad hem ten onrechte tuchtrechtelijk verantwoordelijk heeft gehouden voor het rapport van 15 juli 2002. Vaststaat dat de naam van Y is vermeld onder het rapport van 15 juli 2002 en dat dit rapport met vermelding 'b/a' is ondertekend door X. Het college stelt vast dat betrokkenen van meet af aan en op consistente wijze het standpunt hebben ingenomen dat uitsluitend X verantwoordelijk is voor het onderzoek dat ten grondslag heeft gelegen aan het rapport van 15 juli 2002 en dat Y bij het opstellen en uitbrengen van dit rapport niet betrokken is geweest. De door hen overgelegde verklaringen en stukken wijzen eveneens in deze richting. Klager heeft geen feiten of omstandigheden gesteld of argumenten aangevoerd die in dit verband tot een andere slotsom kunnen leiden. Het college ziet voorts geen grond voor het oordeel dat Y tuchtrechtelijk aanspreekbaar is op het rapport van 15 juli 2002 op de grond dat een ander dit rapport met vermelding van zijn naam heeft uitgebracht. In dit verband is van belang dat X de volledige verantwoordelijkheid heeft genomen voor het rapport van 15 juli 2002, zodat geen sprake is van een lacune in de tuchtrechtelijke verantwoordingsplicht. Evenmin ziet het college in de omstandigheid

dat Y na kennisneming van het rapport van 15 juli 2002 niet uitdrukkelijk aan klager en de opdrachtgever van X heeft kenbaar gemaakt dat zijn naam ten onrechte onder het rapport is vermeld grond voor het oordeel dat Y tuchtrechtelijk verantwoordelijk moet worden gehouden voor het rapport van 15 juli 2002. De grief van betrokkene Y slaagt derhalve.

Alvorens het beroep van X te beoordelen, wijst het college erop dat het ongegrond zijn van de klacht tegen Y niet impliceert dat in de onderhavige procedure alsnog moet worden beoordeeld of X tuchtrechtelijk verwijtbaar heeft gehandeld door het uitbrengen van het rapport van 15 juli 2002. De klacht tegen X heeft uitsluitend betrekking op het conceptrapport van 28 augustus 2002, omdat klager zich op het standpunt heeft gesteld dat niet X, maar Y verantwoordelijk is voor het rapport van 15 juli 2002. X stelt zich op het standpunt dat de opgelegde maatregel onevenredig zwaar is in verhouding tot de ernst van het tuchtrechtelijk verwijt dat hem treft. Met de raad is het college van oordeel dat X ernstig te kort is geschoten door voorafgaand aan het uitbrengen van het conceptrapport van 28 augustus 2002 geen hoor en wederhoor jegens klager toe te passen. Het college neemt hierbij in aanmerking dat klager, gezien de inhoud en strekking van het onderzoek, bij uitstek degene was die voor de rapportage relevante feiten en omstandigheden naar voren zou kunnen brengen. Door geen hoor en wederhoor toe te passen, heeft X een conceptrapport uitgebracht dat gezien de wijze van totstandkoming een deugdelijke grondslag ontbeert. Dat X het stuk van 28 augustus 2002 heeft betiteld als conceptrapport doet hieraan niet af. Het niet toepassen van hoor en wederhoor klemmt te meer, gezien de grote belangen die voor klager op het spel stonden. De door X gestelde onbereikbaarheid van klager doet, wat daarvan zij, niet af aan de ernst van het

tuchtrechtelijk verwijt dat X treft. Het stond X immers vrij af te zien van het uitbrengen van een conceptrapport op de grond dat het al dan niet wegens onbereikbaarheid van klager niet mogelijk was met deugdelijke grondslag te rapporteren. Met de raad acht het college oplegging van een tuchtrechtelijke maatregel zonder meer aangewezen. Bij het bepalen van de zwaarte van de maatregel kan er naar het oordeel van het college niet aan worden voorbijgezien dat het conceptrapport van 28 augustus 2002 is uitgebracht nadat klager op 29 juli 2002 met onmiddellijke ingang was ontslagen zodat niet kan worden staande gehouden dat het uitbrengen van het conceptrapport van 28 augustus 2002 van invloed is geweest op het ontslag van klager. Voorts acht het college van belang dat de suggestie de zaak justitieel te laten onderzoeken indien klager geen deugdelijke uitleg zou kunnen of willen verstrekken, waarover de raad in de bestreden tuchtbeslissing in het bijzonder is gevallen, niet is opgenomen in het conceptrapport van 28 augustus 2002, maar in het rapport van 15 juli 2002. Naar het oordeel van het college stelt X zich mede gezien het voorafgaande terecht op het standpunt dat de hem opgelegde maatregel te zwaar is. Hieruit volgt dat ook het beroep van X gegrond is en dat de bestreden tuchtbeslissing evenmin in stand kan blijven, voor zover X daarbij de maatregel van schorsing als registeraccountant voor de duur van een week is opgelegd. Het college acht oplegging van de maatregel van schriftelijke berisping passend en geboden. Dienovereenkomstig zal worden beslist.

AWB 04/738 LJN AU7834

39 Raad van Tucht Amsterdam - JT 2006-39

Bedenkelijke financiële transacties, eigenmachtige verrekening, notariële volmacht, schriftelijke waarschuwing

De betrokken registeraccountant is jarenlang de accountant geweest van mevrouw C. Hij verzorgde voor haar de belastingaangiften en verstreekte haar diverse adviezen op financieel gebied. Eind 2003 is mevrouw C in het ziekenhuis opgenomen. Zij heeft toen tijdelijk haar bankzaken toevertrouwd aan klager, een neef van haar. Op 16 juli 2004 is een notariële volmacht opgemaakt volgens welke mevrouw C klager samen met een andere neef machtigde haar zaken te behartigen. Op 28 juli 2004 is een tweede notariële volmacht opgemaakt, waarbij mevrouw C betrokkene machtigde. Rond augustus 2004 beschikte betrokkene over een giropas van mevrouw C. Hiermee heeft hij op 28 augustus 2004, de avond voor zijn vakantie, een bedrag gepind van € 940. Bij beschikking van de kantonrechter van 30 augustus 2004 is het vermogen van mevrouw C onder bewind gesteld van klager en de andere neef.

De klacht houdt in dat betrokkene de eer van de stand der registeraccountants heeft geschonden door klager niet van informatie te voorzien, door een oordeel te vellen over familieomstandigheden van klager zonder daarin inzicht te hebben en door onduidelijkheid te laten bestaan over financiële transacties die onder zijn verantwoordelijkheid zijn verricht.

De raad acht het op grond van de aan de raad bekend geworden omstandigheden niet aanneemelijk dat betrokkene rond de tweede notariële volmacht een dubieuze rol heeft gespeeld. De verklaringen omtrent hetgeen mevrouw C wenste, staan lijnrecht tegenover elkaar (volgens klager wilde zij dat haar familie haar zaken zou behartigen en volgens betrokkene gaf zij juist expliciet aan dat niet te willen), maar toch sluiten deze verklaringen elkaar niet uit. Zoals ook klager ter zitting heeft verklaard, was mevrouw C in de desbetreffende periode nogal argwanend en niet uit te sluiten is dan ook dat zij zich tegenover de ene persoon geheel anders uitliet dan tegenover de andere. De raad heeft in de gedingstukken geen aanleiding gevonden om aan te nemen dat betrokkene niet te goeder trouw kon denken dat mevrouw C wenste dat hij haar zaken zou behartigen. Dat betrokkene in deze situatie aan klager heeft geschreven dat hij 'een groter wordend gevoel van onsmakelijkheid over de rol van de familie' kreeg, acht de raad ongepast, doch onder de gegeven omstandigheden niet voldoende voor een tuchtrechtelijk verwijt. Daarbij neemt de raad in aanmerking dat klager de toon had gezet door in brieven van 7 en 22 september 2004 betrokkene verantwoording te vragen en te spreken van 'zeer bedenkelijke ... financiële transacties' door belangenbehartigers van mevrouw C en mogelijke inschakeling van justitie. Wat naar het oordeel van de raad echter een tuchtrechtelijk verwijt oplevert, is dat betrokkene met de giropas van mevrouw C een bedrag heeft gepind op de avond voor zijn vakantie. Weliswaar had betrokkene een declaratie openstaan, maar het

stond betrokkene niet vrij om deze eigenmachtig te verrekenen door middel van een contante opname met een giropas die daarvoor niet was bestemd. Bovendien had betrokkene moeten beseffen dat het hem niet vrijstond de bankpas van zijn cliënte te gebruiken, zeker nu hij wist dat van de zijde van de familie van mevrouw C ernstig werd getwijfeld aan de rechtmatigheid van de veelvuldige en aanzienlijke opnamen die door de verzorgers van mevrouw C van haar rekening werden gedaan. Een dergelijke eigenmachtig verrekening is naar het oordeel van de raad schadelijk voor het aanzien van het accountantsberoep. Accountants dienen immers, met name in financiële kwesties, volledig betrouwbaar en controleerbaar te handelen. Dat betrokkene niet met de door klager gewenste spoed openheid van zaken heeft gegeven, verdient naar het oordeel van de raad niet de schoonheidsprijs. Een registeraccountant dient geen onduidelijkheid te laten bestaan over financiële transacties die onder zijn verantwoordelijkheid zijn verricht. Gelet op de gezondheidstoestand van betrokkene rond het einde van 2004 acht de raad dit tekortschieten evenwel verschoonbaar, temeer nu klager ter zitting heeft verklaard dat betrokkene gedurende de periode waarin hij gemachtigde van mevrouw C was adequate administratie van het beheer heeft gevoerd. Gelet op de ernst van de geconstateerde normschending en de omstandigheden waaronder deze heeft plaatsgevonden, acht de raad oplegging van de maatregel van schriftelijke waarschuwing passend en geboden.

42 Raad van Tucht Amsterdam en het College van Beroep voor het bedrijfsleven - JT 2006-42

Arbeidsrechtelijk geschil, auditteam, beroepstermijn, interne accountantsdienst, kwaliteitsbewaking, motiveringseis, niet-ontvankelijk, optreden als accountant, rapportage

De betrokken registeraccountant Z werkt voor accountantskantoor XYZ Audit Services. Hij is lid van de Vereniging Register Operational Auditors (VRO) en van het Institute of International Auditors (IIA). Klaagster heeft gewerkt in dienst van de MNO Bank, in de functie van manager kwaliteit en handhaving. Als zodanig maakte zij deel uit van het managementteam van de vestiging. In 2003 heeft de interne accountantsdienst van de landelijke

Annotatie bij JT 2006-42

Door zijn duidelijk blijken verbondenheid aan 'XYZ Audit Services' is betrokkene opgetreden als accountant, waardoor hoofdstuk III van de GBR van toepassing was. In dat licht lijkt het oordeel mild: ondanks de door de Raad van Tucht geconstateerde 'wolligheid van de rapportage' wordt hij niet getoetst aan artikel 11 lid 1 GBR, waarin immers naast de deugdelijke grondslag ook de duidelijkheid in de uitingen wordt voorgeschreven. Betrokkene was in het bijzonder belast met de kwaliteitsbewaking! Maar over onduidelijkheid in de rapportering is niet geklaagd. Klaagster heeft zich niet zichtbaar laten bijstaan door een met het tuchtrecht vertrouwde adviseur. Dat blijkt ook uit de indiening van het beroepschrift zonder motivering, een fout die vaker is gemaakt. De opmerking van de voorzitter van het College van Beroep voor het bedrijfsleven dat de Algemene Wet Bestuursrecht niet van toepassing is voor een beroep dat onder de Wet op de registeraccountants wordt ingediend, is voer voor juristen.

Hans Blokdijk

MNO een onderzoek ingesteld op de afdeling AOW/ANW van die vestiging die niet onder klagster viel. De doelstelling van dat onderzoek (genaamd audit) is in het hierna vermelde rapport als volgt geformuleerd: 'De doelstelling van de audit, vertaald uit de vraag van de opdrachtgever, is het geven van inzicht in de mate van beheersing van het primaire proces voor de afdeling AA 'beoordeling aanvragen en mutatieverwerking' en het doen van aanbevelingen die tot verbetering zouden moeten leiden.' Op briefpapier van de IAD is in juli 2003 naar aanleiding van het onderzoek een niet ondertekend rapport uitgebracht onder de naam 'Rapportage beheersing van het primaire proces op de afdeling AA'. In bijlage 5 bij het rapport is de samenstelling van het auditteam vermeld. Vermeld is dat het auditteam, naast medewerkers van de IAD, vanuit XYZ Audit Services bestond uit betrokkene en drs. X als teamleden. De rapportage bevat conclusies ten aanzien van de kwaliteit van het management van de vestiging en specifiek van de afdeling AA. Het auditteam doet in de rapportage aan de raad van bestuur van MNO de aanbeveling om mutaties aan te brengen in de samenstelling van het managementteam van de vestiging. Nadat de rapportage was uitgebracht, is klagster in een arbeidsrechtelijk geschil met haar werkgeefster betrokken geraakt, hetgeen ertoe heeft geleid dat de arbeidsovereenkomst van klagster op haar verzoek door de kantonrechter is ontbonden. De klacht houdt - samengevat - de volgende verwijten in:

- A. Het onderzoek heeft als onderwerp de beheersing van de processen op de afdeling AA. Niettemin zijn in de conclusies/aanbevelingen uitspraken opgenomen over het functioneren van het managementteam van de vestiging en niet van het management van de afdeling AA.
- B. De bevindingen over het functioneren van het vestigingsmanagement zijn gebaseerd

op uitspraken die medewerkers van de vestiging tijdens interviews hebben gedaan. Slechts enkele geïnterviewden maakten deel uit van het vestigingsmanagement, terwijl niet alle leden van het managementteam zijn geïnterviewd (namelijk één lid niet).

- C. Klaagster heeft de gelegenheid gebruikt om op de conceptversie van de rapportage te reageren door zowel methodische als feitelijke opmerkingen te maken. Hierop is niet gereageerd en is de rapportage evenmin aangepast. Dit is geen juiste toepassing van het beginsel van hoor.
- D. De conclusies ten aanzien van het ontstaan of voortbestaan van de problematiek op de afdeling AA suggereren dat er een causaal verband bestaat met het functioneren van het vestigingsmanagement. Dit causale verband is niet onderbouwd of aangetoond.
- E. Het rapport doet weliswaar een aanbeveling ten aanzien van (een deel van) het vestigingsmanagement, maar noemt geen namen. Uit de rapportage is niet af te leiden op welke leden wordt gedoeld in de aanbeveling mutaties aan te brengen in het managementteam van de vestiging.

De raad verwerpt het verweer dat betrokkene niet is opgetreden als accountant en dat hij geen medeverantwoordelijkheid draagt voor de rapportage. Op zich is juist, zoals betrokkene heeft aangevoerd, dat het voorblad van de rapportage enkel de naam van de IAD draagt. De rapportage is echter niet ondertekend door of namens de IAD en is zelfs in het geheel niet ondertekend. In bijlage 5 bij de rapportage wordt vermeld uit welke personen het auditteam bestond. Blijkens de formulering van de bijlage bestond het auditteam uit vier medewerkers van de IAD en zijn daarnaast betrokkene en drs. X als 'teamleden' vanuit XYZ Audit Services vermeld. Hierdoor wordt duidelijk dat betrokkene deel ►

uitmaakte van het auditteam uit hoofde van zijn verbondenheid aan XYZ. Deze vermelding brengt mee dat betrokkene in beginsel medeverantwoordelijk is voor de (grondslagen van de) rapportage. De enkele omstandigheid dat de functie en bijdrage van XYZ, en daarmee van betrokkene, aan de rapportage een beperkte was, waarover hierna, maakt dit niet anders. Het zo-even overwogene brengt ook mee dat moet worden geoordeeld dat betrokkene is opgetreden als accountant. In bijlage 5 is betrokkene vermeld als registeraccountant, verbonden aan XYZ Audit Services. Betrokkene is aldus opgetreden onder gemeenschappelijke naam met de accountantsorganisatie XYZ. Betrokkene is aldus opgetreden als accountant in de zin van artikel 2, lid 1 GBR-1994. Een passage uit de rapportage bevat enige informatie over de opdracht. Deze passage maakt duidelijk dat het aandeel van betrokkene in de totstandkoming van de rapportage beperkt is tot kwaliteitsbewaking. Gelet op deze beperkte rol in de opstelling van de rapportage, waarin de raad nauwelijks concreet toetsbare bevindingen heeft aangetroffen en geen enkele over de financiële huishouding, is de raad van oordeel dat de tuchtrechtelijke toets in de onderhavige procedure beperkt moet zijn tot de vraag of betrokkene zich heeft gedragen op een wijze die schade toebrengt aan de eer van de stand der registeraccountants door zijn naam te lenen aan de rapportage. Dat in een bespreking van de beheersing van de werkwijze van een afdeling ook de rol van de naast hogere leidinggevend wordt betrokken, ligt voor de hand en is niet onjuist. Er is geen regel die belet daarover ook anderen te

horen dan deze leidinggevend zelf of die ertoe verplicht hen allen te horen, al verdient dit de voorkeur. Het is dus in de gegeven omstandigheden niet klachtwaardig dat hij niet heeft gezorgd dat alle leden van het managementteam zijn gehoord. Nu betrokkene iets anders had beweerd in zijn verweerschrift, had het hem overigens niet misstaan de onjuistheid van zijn verweer op dit punt te erkennen. Ondanks de wolligheid van de rapportage is daarin te lezen dat leidinggevend van de vestiging onderling verdeeld waren over de aanpak van tekortkomingen op de afdeling AA. Klaagster heeft dit bevestigd. Dat dit een oorzaak is waardoor verbetering uitblijft, behoeft geen betoog en mag worden gesignaleerd zonder - wellicht bij voorbaat vergeefse - poging partij te trekken tussen de visies binnen de vestigingsleiding op een mogelijke oplossing. Naar het oordeel van de raad omvat kwaliteitsbewaking ook de wijze van verwerking van reacties op een concept, maar de reactie van klaagster op het ontwerp van de rapportage bevatte geen zodanig afwijkende opvattingen dat deze tot bespreking in of aanpassing van de rapportage noopten. Uit het dossier is kortom niet gebleken van omstandigheden die, indien vaststaand, zouden behoren te leiden tot het oordeel dat betrokkene de eer van de stand der registeraccountants heeft geschaad. Dit alles leidt tot de slotsom dat de klacht ongegrond moet worden verklaard.

Klaagster is in beroep gegaan bij het College van Beroep voor het bedrijfsleven. Ingevolge artikel 52, eerste en tweede lid van de Wet op

de Registeraccountants (de Wet) kan tegen een beslissing van de raad van tucht binnen twee maanden na de dag van verzending van die uitspraak, beroep bij het college worden ingesteld bij een met redenen omkleed beroepsschrift. Het door klaagster ingediende beroepsschrift voldoet niet aan deze motiveringseis. Klaagster heeft in haar beroepsschrift het college verzocht haar een termijn van vier weken te gunnen voor het indienen van de gronden. Het college overweegt dienaangaande dat artikel 52, tweede lid, van de Wet ondubbelzinnig voorschrijft dat het beroepsschrift met redenen is omkleed, alsmede dat de Wet niet voorziet in het bieden van de gelegenheid aan de indiener van het beroepsschrift om een verzuim op dit punt te herstellen, laat staan dat de Wet de mogelijkheid biedt een na het verstrijken van de beroepstermijn ingediend beroepsschrift dat, anders dan het initiële beroepsschrift, met redenen is omkleed, als tijdig ingediend te aanvaarden. Met betrekking tot het voorafgaande moet nog worden opgemerkt dat de Algemene wet bestuursrecht niet van toepassing is op de behandeling van beroepen die op grond van de Wet worden ingediend. Aangezien klaagster niet binnen de beroepstermijn van twee maanden een met redenen omkleed beroepsschrift heeft ingediend, moet haar beroep niet-ontvankelijk worden verklaard. Met toepassing van artikel 54 van de Wet kan daarop derhalve een beschikking genomen worden. De voorzitter verklaart het beroep niet-ontvankelijk.

Geen publicatie op www.rechtspraak.nl ■